

ምዕራፍ ሁለት

ቅዱሳን መላእክት

ቅዱስ ማለት በቁሙ የተቀደሰ ክቡር ምስጢን ልዩ ምርጥ ንጹህ ጽሑፍ ማለት ነው (36) ቅዱሳን የሚለው ቃል ደግሞ የቅዱስ ዘር ሲሆን የእግዚአብሔር ገንዘብ የሆኑ ሁሉ የሚጠሩበት ስም ነው ።

መላእክት ስንል ደግሞ መልእክተኛ አገልጋይ ማለት ነው (37)

ከላይ ትርጉማቸውን የሰጠነውን ሁለቱን ቃላት ስናገጣጥም ቅዱሳን መላእክት የሚል ዓረፍተ ነገር እናገኛለን ። የተቀደሱ መልእክተኞች የተመሰገኑ መልእክተኞች ንጹህ ምርጥ መልእክተኞች ማለት ነው ። እንግዲህ ቅዱሳን መላእክት እንዳሉ ሁሉ እርኩሳን መላእክትም አሉ ። እነርሱም ቀድሞ ቅዱሳን ሆነው የተፈጠሩ ኋላ ግን በሥራቸው ውድቃን የሆኑ ሠራዊተ አጋንንት ናቸው ።

የቅዱሳን መላእክት ከተማቸው ኢዮር ፣ ራማ ፣ ኤረር ፣ ተብሎ ይጠራል ። ከሰባቱ ሰማያት ውስጥ ናቸው ። ዲያብሎስና ሠራዊቱ ግን በእንጦርጦስ ገደል በባርባሮስ ጽልመት ተወርውረዋል ። ራዕይ ፲፪ ፣ ፱ ።

የመላእክት ተፈጥሮ

በመላእክት ተፈጥሮ ላይ የተለያዩ ሐሳቦች በሊቃውንቱ ዘንድ ይሰነዘራሉ አንዳንዶቹ የመላእክት ተፈጥሮ ከእሳትና ከነፋስ ነው ። ለዚህም ማስረጃ የብርሃን ዓለም ጳውሎስ የዕብራውያን መልእክት ፩ ፣ ፯ ነው ብለው ያቀርባሉ በዚህ መልእክት ላይ «መላእክቱን ነፋሳት የሚላኩትንም የእሳት ነበልባል የሚያደርጋቸው» የሚለውን ዓረፍተ ነገር በሙሉ ሰድነው ። ሌሎች ሊቃውንት ደግሞ ሲተረጉሙ ይኸ

(36) ኪዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገል ቃላት
(37) የመ. ቅ መዝገበ ቃላት ገጽ 16

የሚያመለክተው መላእክት በእሳት በነፋስ መመስላቸውን እንጂ ተፈጥሮአቸው ከእሳት ከነፋስ መሆኑን አይደለም ይሉና በእሳት በነፋስ የተመሰሰቡትን ሲተነትኑ ነፋስ ፈጣን ነው መላእክትም ፈጣኖች ናቸው ። ነፋስ ረቂቅ ነው መላእክትም ረቂቃን ናቸው ። አሳት ብሩህ ነው መላእክትም ብሩሃን አእምሮ ናቸው ። እሳት ነፋስ ፈጻምያን ፈቃድ ናቸው መላእክትም ፈጻምያን ፈቃድ ናቸውና ። ስለዚህ ነው በእሳት በነፋስ የመሰላቸው ይላሉ ። ታዲያ ከምን ተፈጠሩ ሲባሉ አክሲማሮስ የተባለ ሊቅ እንዳስረዳው የመላእክት ተፈጥሮ «እምግብ አልቦ» ወይም ከአምላካዊ ብርሃን ነው ። «የመላእክት ተፈጥሮ ከአምላካዊ ብርሃን ነው ከነፋስ ከእሳትስ ተፈጥረው ቢሆኑ አንደኛ ሙተው በፈርሱ በበሰበሱ ነበር ።» በሷል ብለው ይናገራሉ ። (38)

መላእክት ምን ቀን ተፈጠሩ

መላእክት በመጀመሪያው ቀን በዕለተ እሑድ እንደተፈጠሩ ይነገራል ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጉልህ በዚህ ቀን ተፈጠሩ ብሎ ባይናገርም ዳሩ ግን በዕለተ እሑድ መፈጠራቸውን በአንዳንድ ቦታ ሳይጠቁም አላለፈም ።

ሳዊሮስ ዘእስሙናይን የተባለ የቤተክርስቲያን ሊቅ መላእክት የተፈጠሩ ለይኩን ብርሃን (ብርሃን ይሁን) ባለ ጊዜ ሥጋ የሌላቸው ረቂቃን አድርጎ እሑድ በመጀመሪያው ሰዓት ከብርሃን ነው የፈጠራቸው ብሏል ።

ቅዱስ ዳዊትም «መላእክት ሁሉ አመስግኑት ጸሐይና ጨረቃ ከዋክብት ብርሃን ሁሉ አመስግኑት እርሱ ብሎአልና ሁነም እርሱም አዝዞአልና ተፈጠሩም» መዝ 191፡፮-፯ ብሎ መላእክት በመጀመሪያው ቀን በዕለተ እሑድ መፈጠራቸውን ገልጿል ። ቀሌምን ጠስም «በመጀመሪያው ቀን እሑድ ሰማይንና መላእክትን ሁሉ ፈጠርኩባቸው ይህንም ለሙሴ አልነገርኩም» ይላል (39)

(38) የቅዱስ ጳውሎስ መጽ 390፡ ከነትርጓሜው ገጽ 612, መርሐጽ ድቅ 9ሀለ ሐይማኖት ገጽ 35

(37) መርሐ ጽድቅ ባሕሰ ሃይማኖት ገጽ 34

የመላእክት ባህሪ

መላእክት በፍጥረታቸው ረቂቃን መናፍስት ስለሆኑ ሥጋና አጥንት የላቸውም አያገቡም አይጋቡም ፣ አይበሉም አይጠጡም ። ይህንንም መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስረዳው እውነት ነው ማቴ ፳፪፡፴፩ ሊቃ ፳፬ ፡ ፴፱ ።

መጽሐፍ ቅዱስን እንዳሻቸው የሚተረጉሙ አንዳንዶች ግን ዘፍ ፯ ፡ ፪ ያለውን በመጥቀስ መላእክት ያገባሉ ይጋባሉ እያሉ ያስተተምራሉ ። በዚህ ቦታ «የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች አገቡ» ማለቱ መላእክት የሰውን ሴት ልጆች አገቡ በፍትወት ረከሱ ማለት አይደለም ።

በእርግጥም መላእክት በመጽ ኢዮብ ፩ ፡ ፮ ላይ እንደተጠቀሰው «የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ ። ግን የእግዚአብሔር ልጆች የሚለው አነጋገር ሁል ጊዜ ለረቂቃን መላእክት ብቻ የሚነገር አይደለም ። በዘፍ ፮ ፡ ፪ መላእክት (የእግዚአብሔር ልጆች) የተባሉት ረቂቃን መላእክት ሳይሆኑ ሰዎች ናቸው ። ሥጋና አጥንት ያላቸው ሰዎች እንጂ በቁሙ መላእክት አይደሉም ። በደብር ቅዱስ ከሴት ርቀው ንጽሕጠብቀው ይኖሩ የነበሩ ደቂቃ ሴት ናቸው ። ስለምን (የእግዚአብሔር ልጆች) አላቸው ቢባል ስለ ሁለት ነገር ነው ።

፩ኛ/ ስለአለቅነታቸው

፪ኛ/ ስለንጽሕናቸውና ስለቅድስናቸው ነው ።

፩ኛ/ ስለአለቅነታቸው ፡— ለተባለው መልአክ የግእዝ ቃል ሲሆን ትርጉሙም አለቃ ማለት ነው መላእክት አለቆች ይሆናል ። መጽሐፍ ቅዱስም በዚህ መንፈስ ቃሉን ተጠቅሞበት እና ገኛለን ።

የሐንስ ራዕይ ፪ ፡ ፩, ፮, ፲፪ ። ፫ ፡ ፩, ፮, ፲፬ በእነዚህ ቦታዎች «ወደ ቤተክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ» ማለቱ ለነሚካኤል ፡ ለነገብርኤል ማለቱ ሳይሆን ለቤተክርስቲያናቱ አለቆች ማለቱ ነው ። የዚህ ደብር አለቃ እንደሚባለው ማለት

የመገበኝ እግዚአብሔር ከክፉ ነገር ሁሉ ያዳኝ መልአክ እርሱ እነዚህን ብላቴኖች ይባርክ»

ያዕቆብ የተራዳውን መልአክ ስም ጠርቶ ምናሴንና ኤፍሬምን እንዲባርክ ጠይቀዋል ። ስለዚህ ዛሬ እኛስ ያዕቆብን አብነት አድርገን ሊቀመልአክት ቅዱስ ሚካኤል እንዲሁም ቅዱስ ገብርኤልንና ሌሎችን መላእክት በወርቅ መስቀላችሁ ባርኩን እርዱን ብንል ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሚያሰኝ ምኑ ነው?

— ትንቢተ ዳንኤል ፫ : ፳፬—፳፰ ሦስቱን ሕጻናት መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ተራድቱአቸዋል ።

— ዳንኤል ፮ : ፳፪ «አምላኬ መልአኩን ልኮ የአንበሶችን አፍ ዘጋ» ዛሬም መላእክት እንደተራብ አንበሳ አፉን ከፍቶ ሊውጠን የሚያጋሳውን ሰይጣንን ቅዱሳን ሙላእክት አፉን እንዲዘገገሉን ብንጠራቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ያሰኛል ?

— መዝሙር ፴፫(፴፬) : ፩ «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰጥራል : ያድናቸውማል»

ከዚህ እንደምንረዳው መላእክት በሚያከብራቸው በሚወዳቸው በአማላጅነታቸው በሚተማመን ሰው (ጉባኤ) ሙከራ በመገኘት ከማንኛቸውም መጥፎ ነገር ያድኑ አቸውማል ። ክብርን ለሚገባው ክብርን ማስጠት እንዳሉብን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል ። ስለሆነም የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ብቻ ሲሰፍርና ሲያድናቸው በማይፈሩት (በማያከብሩት ሰዎች ዘንድ ግን እንደ ማይገኝ ዳዊት ያስገነዝባል ።

— አሪት ዘጸ ፳፫ : ፳ «በሙንገድህ ይጠብቅህ ዘንድ ወዳዘጋጀሁትም ስፍራ ያገባህ ዘንድ እነሆ እኔ መልአክን በፊትህ እሰድዳለሁ ። በፊቱ ተጠንቀቁ ቃሉንም አድምጡ ስሜም በእርሱ ስለሆነ ኃጢአት ብትሠሩ ይቅር አይልምና አታስመርሩት»

ይቅር አይልምና አታስመርሩት ማለቱ መላእክት ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ሥልጣን እንዳላቸው ማመልከቱ እንደሆነ ግልጽ ነው ።

ልናስመርራቸው አይገባም ። ብናሳዝናቸው ግን ይቅር አይሉንም ለዚህም አብነት የሚሆነን የካዘርያስ ታሪክ ነው

ዘካርያስ የመልአኩ የቅዱስ ገብርኤልን ቃል ባለመስማቱ በመጠራጠሩ ቅዱስ ገብርኤል ዲዳ እንዳደረገው በሉቃ ፩ : ፳ ላይ የሰፈረ ነው ። አመጣጡ ለብስራት ነበር ዳሩ ግን ዘካርያስ ሰላስቆጣው ነበር ያልመጣበትን ፍርድ የፈረደበት እንግዲህ መላእክት ከእግዚአብሔር ሙላክ ብቻ እንጂ ሌላ ማድረግ አይችሉም ከተባለ ቅዱስ ገብርኤል የተላከው ለብሥራት ነበር ታዲያ ያልተላከበትን ዲዳ ማድረግ ለምን ሲፈጽም እግዚአብሔር አልተቆጣውም?

ትንቢተ ዳንኤል ፲ : ፲፫ «የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሃያ አንድ ቀን ተቋቋሙኝ እነሆም ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት»

በመላእክት ተራዳኢነት ማሙን በሌላ አምላክ ማሙን ማለት አይደለም ። ለዚህም ዳንኤል ራሱ ምሥክር ይሆናል የፋርስ መንግሥት አለቃ (ሰይጣን) በተቋቋመው ጊዜ የታላቁን ሙልአክት የቅዱስ ሚካኤልን ረዳትነት ሽቷል ። ቅዱስ ሚካኤል ሊረዳው መመጣቱን ጠቅሷል እንግዲህ ዳንኤልን የሙሰለ የእግዚአብሔር ሰው የመልአኩን እርዳታ ሲሻ እኛ ግን በራሳችን ጸሎት ብቻ ተጠብቀን እንኖራለን ብንልና የመላእክትን ተራዳኢነት ብንንቅ ከእግዚአብሔር ጸጋ በአፉ (ውጭ) እንደሆንን ልንረዳው ይገባናል ። የትዕቢት መንፈስ ያደረብን መሆንንም ማለጻችን ነው ።

መላእክት ከጥንቱ የተፈጠሩት ሰውን ሊረዱ ሊራዱም ጭምር ነው ። ስለዚህ በመላእክት አማላጅነት መታመኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ። ዳንኤል በም ፲፪ : ፩ «ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል» በማለት መላእክት በአማላጅነታቸው ለሚተማመኑ ለእግዚአብሔር ልጆች በተራዳኢነት እንደሚቆሙላቸው ገልጹአል ።

መላእክት ስለ ሰው ልጆች መጸለይ (ማማለድ) እንደሚችሉ ነብዩ እግዚአብሔር ዘካርያስ ገልጸዋል «.....የእግዚአብሔር መልአክ መልሶ አቤቱ የሠራዊቱ ጌታ ሆይ እነዚህን ሰባ ዓመት የተቆጣሃቸውን ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከመቼ

ነው? አለ... እግዚአብሔርም መልሶ ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረው መልአክ በመልካምና በሚያጽናና ቃል ተናገረው ። ስለዚህም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲህ አለኝ ስበክ እንዲህም በል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ።... ወደ ኢየሩሳሌም በም ሀረት ተመልሻለሁ» ትን ዛካ ፩ ፣ ፲፪—፲፮ ።

እንግዲህ መልአኩ «ሰባ ዓመት ሙሉ የተቆጣጠራችውን ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከ መቼ ነው?» የሚለው ጥያቄ የአማላጅነት ጥያቄ ነው ። ማራቸው እንጂ ግለት ነው ይህም ጥያቄ የልመና ዓይነት መሆኑን ለማረጋገጥ ብንሻ የእግዚአብሔርን መልስ ማስተዋል ነው ። እግዚአብሔር የመልአኩን አማላጅነት ስለተቀበለ ወደ እስራኤል በምሀረት መመለሱን ለመገልጸው ነገረው ። መልአኩም አማላጅነቱ ተቀባይነት ስላገኘ ወደ ዘካርያስ አስተላለፈ ። እንግዲህ እግዚአብሔር መልአኩ ፩ኛ/ ስለ እስራኤል ሕዝብ ሊያማልድ ወደ ፈጣሪው በቀረበ ጊዜ «ምን አገባህ እንተን በሥራዬ ምን ጥልቅ አደረገህ» ብሎ የቁጣ መልስ አልሰጠውም ። ይልቅን ስለመልአኩን ባለሟልነት ይገልጽ ዘንድ በመልካምና በሚያቆላምጥ ቃል ተናገረው እንጂ ። ትሁቱ ጌታ ከኃጢአት በስተቀር የሚያስቆጣው ነገር ስለሌለ የመልአኩን ርህራሄና አማላጅነት እንደ ወደደለትና አስደሳች የሆነ መልስ እንደሰጠው ጤናማ አእምሮ ያለው ሁሉ የሚያስተውለው ነው ።

— ሉቃ ወን. ፲፫ ፣ ፲—፱ «እንዲህ ብሎ መለሰላቸው አንድ ሰው በታወቀች በወይኑ ቦታ ውስጥ በለስ ነበረችው ፍሬ ሊለቅም ወደ እስከ ሔደ አላገኘም የወይኑን ጠባቂም የዛችን በለስ ፍሬ ሊለቅም ሲሞላለስ እነሆ ሦስት ዓመት ነው አላገኘሁም እንግዲህ ምድራችንን እንዳታገዝን ቁረጣተ አለው እሱም መልሶ እንዲህ አለው ። አቤቱ የዘንድርን እንኳ ተዋት ዙሪያዋን ቆፍራ አፈር አስከአስታቅፋት ፍግ እስከ አፈሰሰች ድረስ ። ምናልባት ለከርሞ ታፈራ እንደሆነ ያለዚያ ግን እንቆርጣታለን»

የምሳሌው ትርጉም ፡— እንደሚከተለው ነው ። 1

— አንድ ሰው የተባለው እግዚአብሔር (ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ) ነው ።

— በበለስ የተመሰለችው አንድም ቤተ እስራኤል ነች እንዲሁም በምድር ላይ ያሉ ሰዎች ናቸው ።

— የወይን ቦታ ስራተኛ (ጠባቂ) መላእክት ናቸው ።

ት ን ታ ኔ 1

፩ኛ/ እግዚአብሔር የሰውን ሥጋ ተዋሕዶ (ሰው ሆኖ) ሕግ በሚጠብቁበት በኢየሩሳሌም ያሉትን አይሁድ ሊያድን እንዲሁም ሃይማኖት ምግባር ባገኘባቸው ብሎ መጣ ። ነገር ግን ከእስራኤል ዘንድ ሃይማኖት ምግባር አላገኘባቸውም ሙጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤልን ምግባር ሃይማኖት ባገኘባቸው ብዬ ስሙ ላለስ እነሆ ሦስት አመቱ (ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኢየሩሳሌም ዞር ያስተማረው ሦስት ዓመት ነው ይህንን ሲያውለክት ነው) ። ነገር ግን ሃይማኖት ምግባር አላገኘሁባቸውም ለሌላው ሕዝብ ምሳሌ ሆነው የእነሱን ምሳሌ ተከትሎ ከእውነተኛው የሙዳን ሙንገድ እንዳይወጣ አጥፋቸው ብሎ ቅዱስ ገብርኤልን ያዘዋል ። ሙጋቤ ሐዲስ ቅ/ገብርኤልም ለጌታ መልሶ «ጌታ ሆይ ምናልባት ለሚሰጣው ዘመን ሃይማኖት በይዘት ምግባር በሠሩ እረዳቸዋለሁ ወይም ተራድቼ ሥራ እስካሠራቸው ድረስ ለዛሬው ታገሳቸው ። ነገር ግን የእኔን ተራዳኢነትንቀው ወደ ሃይማኖት ወደ ፍጹም ምግባር የማይገቡ ከሆነ ታጠፋቸዋለሁ ማለቱ ትዕዛዝህ ተፈጻሚ ይሁን ።

፪ኛ/ «አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው እግዚአብሔር በሰው ፊት አያደሳምና» ሮሜ ፪ ፣ ፲፩ እንደተባለው ሁሉ ምሳሌው በአይሁድ ብቻ ተሞሰሎ የሚያበቃ አይደለም ። ላው የአዳም ዘርን የሚያካትት ነው ። ከላይ እንደተጠቀሰው እግዚአብሔር ለአንድ ወገን ብቻ አይደለምና አምላክነቱ ስለዚህ ምሳሌው ለእስራኤል ዘንፍስ ለክርስቲያኖች ሁሉ የተሙሰለ ነው ።

ጌታችን በምድር ላይ በሚኖሩ የአዳም ዘሮች ኃጢአት አዝናጠባቸው ይኸው ሦስት ዓመቱ ነው ። ሦስት ዓመት የሚለውን በሰዎች የእድሜ ደረጃ ይመስላል ። የሰው ልጅ አራት የዕድገት ወቅቶች እንዳሉት የታወቀ ነው ። የሀጻንነት ፣ ጉርምስና ፣ ጉልምስና ፣ እርግና (እርጅና) እንግዲህ ሦስት ዓመት ሲል ሕጻኑን ትቶ ሌሎች ሦስት የእድገት

ደረጃዎችን ሲያመለክት ነው። ሕጻንነት ንጽሕ ጠባይ የማያደፍበት የፍጹምነት ወቅት ስለሆነ «እውነት እላችኋለሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደሕጻን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባበትም አላቸው» ማርቆስ 1፣ 1፤ በቀሩት በሦስቱ የእድገት ደረጃዎች በየጊዜው ጌታ ወደ እኛ ሕይወት በመንፈስ ይመላለሳል። በጉርምስናቸው ወቅት ህይወታችንን ይነበኘዋል የቅድስና ሕይወት ያጣል አዝኖ ይሔዳል ከእንደገና ስሜታችን በረድ ባለበት ወቅት ደግሞ ዛሬስ ፍሬ አፍርተው ይሆን ብሎ ህይወታችንን ይነበኘዋል። ፍሬ ሃይማኖት የለም ከእንደገና በስተርጅና ዘመናችንም ይነበኘናል ከርሞ ጥጃዎች አሁንም ሕይወታችን እንደ ጎሰቆለ ነው። ጌታም ተቆጥቶ ጠባቂ መላእክትን «እነሆ ወደዚህ ሰው ህይወት ስመላለስ ሦስት ጊዜዬ ነው። ነገር ግን እርሱ ከዛሬ ነገ ፍሬ ሃይማኖት ያፈራል ብዬ ስጠብቀው እየባሰበት ነው ስለዚህ እሱን አብነት አድርገው ሌሎችም ከሃይማኖት ከምግባር በአፋ እንዳይሆኑ አስወግዱት» ብሎ ያዛቸዋል ጠባቂ መላእክትም፡ «አቤቱ ጌታ ሆይ ይህቺን ያሁንዋን ብቻ ታገስ እኛ ተራድተን ምግባር እንዲሠራ እናደርገዋለን ዳሩ ግን ተራዳኢነታችንን ንቆ ምግባር የማይሠራ ከሆነ ታጠፋዋለህ» በማለት በአማላጅነታቸው አማላጅነታቸውን ተራዳኢነታቸውን ጥላ ከለላ አድርጎ ለሚኖር ሰው ያማልዱታል ከመቀስፍም ያድኑታል። ታዲያ እንዲህ ሲባል አማላጆቻችን ያሰምሩናል እያልን ወደ ፍጹም ምግባር ከመግባት ወደ ኋላ እንድንል አይደለም። አማላጆቻችንን አማልዱን ስንል ሃይማኖትና ምግባር ይዘን ሆን አለበት አለበለዚያ ራሳችንን በኃጢአት «ውስጥ ሆን ብለን ከተን አማልዱን እያልን ብንጮህ መቅሰፍት ይከተለናል እንጂ ምህረት አይወርድልንም» እግዚአብሔር የሚዘበትበት አምላክ አይደለምና ራስን ከኃጢአት ለማውጣት ሳይጥሩ ቅዱሳንን አማልዱን ማለት በእነርሱም ሆነ በእግዚአብሔርም ላይ ከማሾፍ የተለየ አይደለም። ስለዚህ የቅዱሳን መላእክትን አማላጅነት ሳናውቅ ለምንሰራው ኃጢአት ሲረዳን አውቀን ስለ ኃጢአታችን አማልደው የሚያስምሩ መላእክት አሉን ብለን ኃጢአት መሥራት ሐኪም ዘመድ አለኝ ብሎ ሆድን በቢላም እንደመዘንጠል ይቆጠራል።

ሉቃ ወን. ፩ ፣ 1፱ «እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው መልአኩ ገብርኤል ነኝ»

አየኸውን! የእግዚአብሔር ባለሟል ቅዱስ ገብርኤል ስለባለሟልነቱ ሲናገር «በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ»

ሲል በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ማለቱ በቁሙ ለእግዚአብሔር የተወሰነ ፊት ኖሮት እርሱም እንደ ንጉስ ወታደር በእግዚአብሔር ፊት ተገትሮ የሚቆም መሆኑን አይደለም። ሊያሳውቅ የፈለገው የእግዚአብሔር ፊቱ ወደ ሁሉም ነው በአራቱም አቅጣጫ ነው። ቅ/ገብርኤል ሊገልጽ የፈለገው አማላጅነቱን ነው «የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ገብርኤል ነኝ» ማለቱ ነው ምንግዜም ከእግዚአብሔር የማይለይ ለዳንኤል ራዕይን የገለጠ እሱ ነውና። በእግዚአብሔር ፊት መቆም ማማለድን (ባለሟልነትን) የሚገልጽ መሆኑን በመዝሙር ፻፮ (፻፯) ፡ ፳፫ ላይ የምናነበው ነው «የተመረጠው ሙሴ በመቅወፍት ጊዜ በፊቱ ባይቆም ኖሮ» ማለቱ ባያማልዳቸው ኖሮ በባለሟልነቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ባይለምንላቸው ኖሮ ማለት እንደሆነ ከማንም የተሰወረ አይደለም። እንደዚሁም ቅ/ገብርኤል በእግዚአብሔር ፊት የምቆም ማለቱ አማላጅነቱን ባለሟልነቱን ሲገልጽ ነው። እንዲሁም መላእክት የትም ቦታ መገኘታቸውን በዚህ አባባል እንረዳለን የእግዚአብሔር ፊት የትም ቦታ ነው ካልን መላእክትም እግዚአብሔር ባለበት ቦታ ሁሉ ካልጠፋ እሱ ባለበት ቦታ እነርሱም የሚኖሩ ከሆነ የትም ቦታ ብንጠራቸው ይራዱናል ማለት ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ የመላእክትን ተራዳኢነት ሲገልጽ ሰውን ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉ ናቸው ብሏል። ዕብ ፩ ፣ 1፱ ዛሬ በዚህ ዓለም ሰው የጸለየውን ጸሎት ያቀረበውን ሙስዋዕት ለማሳረግ ይወጣሉ ይወርዳሉ ኋላ ግን ዋጋቸውን ተቀብለው አርፈው ይኖራሉ። ዛሬ ግን እኛን በማማለድ ይራዳሉ።

ቅዱሳን መላእክት በአማላጅነታቸው ለሚተማመኑ ለክርስቶሳውያን ጸሎታቸውን በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ እንደሚችሉና ፍጹም ምሕረት ሊያሰጡ እንደሚችሉ የሐንስ በራእይ ተመልክቶታል። የሐንስ ራእይ ፳. ቀ. ፫—፭ ። ሌላ መልአክ ከወደ ምሥራቅ መጣ በታቦቱ (በመሠዊያው) ፊት ቆመ የወርቅ ጽና ይዟል (በቁስ አምሳል ነው ያየው) በመንበሩ ላይ ባለ በታቦቱ ፊት ለቅዱሳን ጸሎት አምሳል መርገፍ የሚሆን ብዙ ዕጣን ያሳርግ ዘንድ አፍሰው ሰጡት።

የዕጣኑ ጢስ ለቅዱሳን ጸሎት አምሳል ከመሆን ጋራ ወደ እግዚአብሔር ያረገው በመልአኩ እጅ ነው። ማዕጠንተ ወርቁን አንሥቶ የኃጥአን ጸሎት አምሳል (ምሳሌ) የሚሆን ጎራረ ዕጣኑን ወደ ምድር

ደፋው ወደ ምድር ለደፋው ጊዜ ነገድንድ ሙብረቅ ደብልቅልቅ ሆነ አለ ። ኃጢአትን በሠሩ ሰዎች ላይ ሙቅሠፍት ታዘዘ ሲል ነው ።

አንድ ሙልአክ የተባለው መጋቤ ብሉይ ቅዱስ ሚካኤል ነው ። የወርቅ ጥና መያዙ ጸሎት የሚያሳርግበትን ሥልጣን ከእግዚአብሔር ማግኘቱን ሲገልጽ ነው ።

በጎ መግዛ ያለው ጸሎቱ ከቀደሙት ቅዱሳን ጸሎት ጋራ በሱ ቃል ወደ እግዚአብሔር ዐረገ ። የቀደሙት ቅዱሳን ጸሎትን የሚያሳርግበትን ሥልጣን ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደተቀበለ ሁሉ ኃጥ አንን የሚያጠፋበትን ሥልጣን ገንዘብ አድርጓል ። ለጸድቃን እንደ ጸለየ በኃጥአን ጸለየባቸው ። በኃጥአን ላይ በጸለየባቸው ጊዜ ሙቅ ሠፍት ታዘዘባቸው በአማላጅነቱ ለሚተማሙ ደግሞ በመጸለይ ምሕረትን አገኙ ።

እንዲሁም ሌላ ሙልአክ የሚለው መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብር ኤል ነው ጸሎት በሚያሳርግበት ቦታ ቆመ የምእራፍንን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር የሚያሳርግበት ሥልጣን ገንዘብ አድርጓል (ተቀብሏል)

ጌትነቱ በሚታወቅበት ጽሑፍ ፍርድ በሚፈረድበት በዓለም መላ አክት በሱ ጸሎት ጸሎተ ቅዱሳን ደኅርትን (የኋለኞቹ ቅዱሳን ጸሎት) በጎ መግዛ ያለው ዕጣን አድርጎ ያሳርግ ዘንድ አሳርግ አሉት በጸሎቱ በአማላጅነቱ የሚተማሙ ምእራፍን የእርሱ ጸሎት ከጸሎተ ቅዱሳን ደኅርት ጋራ በጎ መግዛ ያለው ዕጣን ሆኖ በርሱ ቃል ወደ እግዚአብሔር ዐረገ ። የምእራፍንን ጸሎት ቅድመ እግዚአብሔር የማሳረግ ሥልጣን እንደተሰጠው ሁሉ ለእግዚአብሔር ወንጌል ለማይታዘዙ ዓመጸኞች ላይም ጸልዮባቸው ሙቅሠፍት እንደሚያመጣቸው ሲገልጽ በኃጥአን ጸሎት አምሳል የተሙሰለውን ጎራሪ ዕጣኑን ወደ ምድር ደፋው ። ያን ጊዜ መነዋወጥ ሆነ ይላል ።

እንግዲህ ከርስቲያኖች እርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያናችን መላእክት የእኛን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ያሳርጋሉ የምትለው ከላይ የጠቀስናቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ይዛ እንጂ ከምንም ትነሥታ አለመሆኑን የተገነዘባችሁ ይሙስለኛል ።

መላእክት ሲሰገድላቸውና ሲከበሩ ይገባቸዋል

ስግደትም ሆነ ክብር በሁለት ወገን ይከፈላል ። ለእግዚአብሔርና ለቅዱሳን ሰዎችና ሙላእክት ። እግዚአብሔር ብቸኛ ገናና አምላክ ስለሆነ ለእሱ የሚቀርበው ምሥጋና ፣ ክብር ፣ ስግደት ለማንኛውም ፍጡር አይቀርብም በሌላ አንጻር ደግሞ እግዚአብሔር የቀደሳቸውና ያከበራቸውን ደግሞ ከእግዚአብሔር ዘንድ በተሰጣቸው ክብር ልና ከብራቸው የፀጋ ስግደት ልንሰግድላቸው ሙንፈሳዊ ግዴታ አለብን ። «ያዘጋጃቸውን እነሱን ጠራ የጠራቸውን እነሱን አጸደቀ የአጸደቃቸውን እነሱን አከበረ» ሮሜ ፮ ፣ ፱ እንግዲህ እግዚአብሔር ያከበረ ረውን ማክበር እንጂ ማዋረድ ለእግዚአብሔር ተገዢ መሆንን አያሳይም «ባለቤቱን ካልናቁ አጥሩን አይነቀንቁ» እንደተባለው እሱ ያከበራቸውን አናከብርም የሚል ካለ ጌታን የናቀ መሆኑን ሊገነዘበው ይገባል ።

የዮሐንስ ራዕይ ፲፱ ፣ ፲ እንዴት ይተረጎማል? አንዳንዶቹ ለመላእክት መስገድ አግባብ አይደለም የሚሉት ይህን ጥቅስ በመጥቀስ ነው ።

በሙሠረቱ ይህ ጥቅስ ለሙላእክት ሙስገድ እንዳለብን የሚያስገነዝብ እንጂ አትስገዱ የሚል ሆኖ አናገኘውም የተቃዋሚዎቹ አባባልን ስንሙረምረው ብዙ ስህተትና ግድፈት እንዳለበት እናምናለን ።

በቅድሚያ ዮሐንስ ለሙልአኩ ሳይገባው በስህተት ስግደት አቀረበለት የሚለው አባባላቸው ምን ያህል ከእውነት የራቀና ከሙንፈስ ቅዱስ ሥራ ጋር የሚጋጭ መሆኑን እንረዳለን ።

ዮሐንስ ተሳሳተ ይሉ ዘንድ የዮሐንስን ማንነት ሙጽሐፍ ቅዱስ በሚያስረዳው ሁኔታ የተረዱትና የተገነዘቡት አይሉ ስልም ። የዮሐንስን ማንነት ማወቅ ለፈጸመው ድርጊት ትክክለኛነት ወይም ስህተት ነት ሲገልጽልን ይችላል ።

ዮሐንስ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ታያሉንስ በሚል ቅጽል የሚጠራ ጥንትና ፍጻሜ የሌለው ዘላለማዊ ገዢ ገባሪ ኩሉ ምሉው ስተኩሉ የሆነው አምላክ ህልውና ተገልጾለት የጻፈ ጌታ የሚወደው ንጹህ ቅዱስ ድንግል ። በቅድስናው በንጽሕናው በድንግልናው እመቤታችን በአደራ የተሰጣቸው ዮሐ ወን/ ፲፱ ፣ ፳፯ እስከ እግረ መስቀል ድረስ ከጌታ ያልተለየ «እስክጣ ድረስ ይኑር» ዮሐን ወን/ ፳፩ ፣ ፳፪ የተባለለት በሙንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ አካል ከህልውና ተገልጾለት እንኳን ምድራዊው ቀርቶ ሰግያዊው እውቀት ተገልጾ

ለት የእግዚአብሔርን አንድነት ሦስትነት የሥጋዊን ምሥጢር አበጥሮ አንጠርጥሮ ያሠፈረ ታላቅ ሐዋርያም ነቢይም ድንግልም ነው ። ይህን ቅዱስ ሰው ስለትንሹ ነገር ለመልእክት መስገድ አግባብ አለመሆኑ ተዘንግቶት ወይም አጥቶት ተሳስቶ ሰግዶ ወቀሳና ማስጠንቀቂያ ተሰጠው ብሎ መናገርና ማስተማር ወደር በማይገኝለት የሰህተት ማጥ ውስጥ መግባት ነው ። ምንም እንኳን ሰው እንከን የማይወጣለት ፍጹም በኩለኤ ባይሆንም ነገር ግን የሐንሰን በዚህ ማጣት ሙንፈስ ቅዱስን መፅረፍ ነው ። ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ የተቃኘ ሰው «ወደ እውነት ተመርቶ ሌሎችንም ይመራል እንጂ ወደ ስህተት አይመራም ምክንያቱም የተቃኘው ወደ እውነት በሚመራው በእውነት ሙንፈስ ነውና የሐ ወን/ 1፯ : 1፪—1፮ ።

ስለዚህ በጌታችን የእውነት ሙንፈስ ተብሎ የተመሠከረለት ሙንፈስ ቅዱስ የሐንሰን ወደ ስህተት መራው ቢባል በሙንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ቃል ሙናገር አይሆንም? «ሙንፈስ ቅዱስን የሰደበ ደግሞ ኃጢአቱ አይሠረይለትም ። የሐንሰ በሙንፈስ ቅዱስ ፀጋ ለመሞላቱ መጽሐፍ ቅዱስ የሚመሰክረው ነው ሐዋ ሥራ ፪ : ፩ ።

በሙንፈስ ቅዱስ የተቃኘ ሰው የሚያመልከው ማንን እንደሆነ ጠንቅቆ ያውቃል ሌሎችንም ያስተምራል ለማን መስገድ እንዳለበት ጠንቅቆ ያውቃል ። ሌሎችንም ያስተምራል እንጂ ስግደት ለማይገባው ሁሉ ሲንበረከክ አይታይም ። እንኳን ይህን የእግዚአብሔርን ነገር ስንኳ ሳይቀር ያውቃል ፩ኛ ቆሮ ፪ : 1—1፪ ።

ሙንፈስ ቅዱስ የጥበብ : የማስተዋል የምክርና የኃይል የእውቀት ሙንፈስ መሆኑ በኢሳይያስ 1፩ : 1፪ ። ላይ የተገለጸ ነው ። እንግዲህ ሙንፈስ ቅዱስ በየሐንሰ ላይ አድሮበታል ከተባለ ለመልእክ መስገድ አግባብ አለመሆኑን እንዴት ሳያስተውለው ፣ ሳያውቅ ቀረ ? ከዚህ ሁሉ የምንረዳው የሐንሰ ለመልእኩ መስገዱ አግባብ ያለው አስፈላጊ መሆኑን ተረድቶ ተገንዝቦ ለእኛ አብነት ሊሆንን እንደሆነ ነው ።

በዚያች ቅጽበት ሙንፈስ ቅዱስ ተለይቶት ነበር የሚሉ ከሆነ ማስረጃ መጥቀስ አለባቸው ነገር ግን ሙንፈስ ቅዱስ ከሐዋርያት የተለየበት ወቅት በመጽሐፍ ቅዱስ አልተጠቀሰም በጸርሐ ጽዮን በእሳት አምሳል ፀጋው ከታደላቸው በኋላ ጌታ በተናገረው መሠረት «እርፍ ይዞ ወደኋላ የሚያርስ ገበሬ የለም» የሚለውን አባባል ይዘው እስከ ሞት የታመኑ መሆናቸው ነው የተዘገበው ጌታም «እስከ ዓለም

ፍጹም ከናንተ ጋር ነኝ» ማቴ ፳፰ : 1፱ ብሎ ተናገረ እንጂ እለያችኋለሁ አላለም ።

ምነውሳ የሐንሰ መጥምቅ በወህኒ ሆኖ ስለ ክርስቶስ መጠየቁ ሙንፈስ ቅዱስ እንደተለየው የሚያረጋግጥ አይደለም ቢሉ አይደለም የሐንሰ መጥምቅ ደቀመዛሙርቱን ወደ ጌታ ዘንድ መላኩ እሱ ስለጌታ ማንነት ተጠራጥሮ ሳይሆን የላካቸው ሰዎች ተጠራጥረው ነበርና አይተው አምላክነቱን ይረዱት ብሎ ነው እንጂ ። እርሱስ ያጠመቀውን የመሰከረለትን ሊያጣው እንዴት ይችላል? ማቴ 1፩ : ፪ ።

እንግዲህ ከላይ በተዘረዘረው ሁኔታ የሐንሰ ለመልእኩ የሰገደው አግባብ መሆኑን ተረድቶ ነው ። ከተባለ መልእኩስ አትስገድልኝ ማለቱ ስለምንድን ነው?

መልስ :— ስለ ሦስት ነገር አትስገድልኝ ብሎታል ።

1ኛ/ ስለ ትህትና :—

ሚካኤል ቢሉ ስሙ እንደሚጠቁመው ሚ : መኑ : ካ : ከመገኘል አምላክ በተገናኘ መኑ ከመአምላክ ማለት ነው በአማርኛ እንደ አምላክ ያለ ማነው ማለት ነው (41) ስለዚህ ሚካኤል መባሉ በትህትናው አምላኩን በመምሰሉ ስለሆነ ለትህትና ብሎ አትስገድልኝ ብሎታል ። ሰዎች እርስ በርሳቸው ትህትና ሲለዋወጡ አይገባም አይገባም እንዲባሉ ሁሉ መልእኩም አይገባኝም ማለቱ ነው ለትህትና ባይሆን ኖሮ በምዕራፍ አሥራ ዘጠኝ አስጠንቅቆት ሳለ ምዕራፍ ሃያ ሁለት ላይ በድጋሚ ሲሰግድ ሕገ እግዚአብሔርን በመጣሱ በሰይፍ በቀላው ነበር ። ነገር ግን አግባብ አይደለም ማለቱ ስላልሆነ በድጋሚ ሲሰግድ ለትም አሁንም የትህትናን ነገር ነው የተናገረው ቅዱሳን ምንግዜም ቢሆን እንደሰይጣን እክብሩን አይሉምና ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር ብቻ እንደሚገባ ያምናሉ እግዚአብሔር ግን እንዲከበሩ ያደርጋቸዋል ።

2ኛ/ ስለ የሐንሰ ክብር ሲል ነው :—

የሐንሰ በክብር ከመልእኩ እኩል ሆኖ ስለነበር ይህንን ክብሩን ሊገልጽለት ስለፈለገ መልእኩ አንተኮ ከእኔ ጋር በክብር እኩል

(41) አለቃ ኪሳነ ወልድ ክፍለ መዝገበ ቃላት ገጽ 589

ነህ ታዲያ እንዴት ትሰግድልኛለህ እባክህ ተገቢዬ አይደለም ሁለታችንም ለእግዚአብሔር እንሰገድ ሲል ነው ስግደት የበላይና የበቃችንን የሚያመለክት ስለሆነ ።

3ኛ/ ስለ ሥልጣን ከህነት ክብር ሲል ነው

ብርሃነ ዓለም ጳውሎስ «ካህናት ሰውን ሁሉ እንደሚገኙ አታውቁም እናንተ ሰውን ሁሉ የምትገኙ ከሆናችሁ ይህን የትንሹን ነገር ልትፈርዱ አይገባችሁምን ። የዚህንን ዓለም ዳኝነት ተውትና መላእክትን ስንኳ እንድንገዛ አታውቁምን» ፩ኛ ቆሮ ፮፡ ፪—፫ ። በማለት የካህናት ሥልጣን ምን ያህል የከበረና የገነነ መሆኑን ገልጾ አል ይህን በግስመልክት አንድ ታሪክ ይተረካል ስለ የሐንስ አፈወርቅ ነው ።

በ344 ዓ.ም. በአንጾኪያ ከተማ አትናሲያና ሲፋንዶስ ከተባሉት ባልና ሚስት የተወለደው የሐንስ አፈወርቅ የመጀመሪያ ሥራው ጥበቅና ነቢረ የኋላ ኋላ ግን ይህ ሥራ ስላላረካው ግናቸውንም ነገር ትቶ ክርስቲያን መሆንን ወደደና ከአንጾኪያ ኤጲስ ቆጶስ ከመሊትስ ዘንድ ሦስት ዓመት ከተማረ በኋላ ተጠመቀ ። በተወለደ በ30 ዓመቱ በእናቱ ሞት ምክንያት የአንጾኪያን ከተማ ለቆ ወደ ሌላ አገር መገናኛ መነኮስ ከመነኮስ በኋላ ሁለት ዓመት በሞሻ ተቀመጠ ብዙ መንፈሳዊ መጻሕፍትን ጻፈ በ380 ዓ. ም. በህግም ምክንያት ወደ አንጾኪያ ተመልሶ ከኤ ጲስ ቆጶስ ከመሊቲየስ ድቱና ተቀበለ ። የሐንስ በብህት ውና ሊያሳልፍ ቢሆንም የመጀመሪያ ሐሳቡ የኋላ ኋላ ግን ወንጌልን ለሕዝቡ መስበክ እንዳለበት መረጠ ። እምነትንና ፍቅርን ትእግሥት ንና ትሕትናን በአንድነት ገጠዱ አስር ለሕዝቡ 7 ዓመት ወንጌልን ከሰበከላቸው በኋላ በ387 ዓ.ም. በአንጾኪያ ከተማ ፓትሪያርክነት ተሾመ (42)

የሐንስ በአንጾኪያ ከተማ 12 ዓመት ሲሰብክና ሲያስተምር ኖረ ። በዚያን ዘመን እንደ የሐንስ ሰብከትን አሳግሪ እውነትን ተናጋሪ ተነስቶ አያውቅም ይባላል ። በቤተ ክርስቲያን በበዓል ቀን ሕዝቡ

(42) ፓትሪያርክ ግለት የገሪክ ቶንጶ ሲሆን ፓተር ወይም ፓተር አባት ግለት ነው ። ያርክ ግለት መገመሪያ ወይም በር ከፋች ግለት ነው ። ፓትሪያርክ የመገመሪያ አባት ወይ የመገመሪያ በር ከፋች ግለት ነው ።
(43) መጽሐት አጫን ገጽ 57 — 59

ሲሰበኩ በቀኝና በግራ እየተገነገራደደ ሲሰብክ ሕዝቡ በሰሙ ጊዜ ከደስታቸው ብዛት የተነሣ ገሚሱ ሲስቅ ገሚሱ ያለቅስ ነበር ። ይባላል የዮሐንስንም ስብከት ለመስማት የሚሰበሰቡ ሕዝብ እስከ 2 እልፍ ይደርስ ነበር እሑድ እሑድ ቀርቶ በዘወትር የሚሰበሰቡ ሕዝብ ልክ የለውም ነበር ። ከስብከቱና ከእነጋገሩም ጣዕም የተነሣ ሕዝቡ የሐንስ አፈወርቅ ብለው ሰየሙት ይባላል ። በተአምረ ማርያም ላይ አፈወርቅ የተባለበት ሌላው ምክንያት ስፍርአል ።

ሕሊናው በመንፈሳዊ ሐሳብ ተገርቶ የክርስቶስ ሁኔታ ምሥጢሩ ልብ በሚነካ ስብከት እየገለጸ ከወርቅና ከብር ይልቅ የከረረ እምነትንና እውነትን ስለተናገረና ስለእስተማረ ሕዝቡ ሁሉ አፈወርቅ ወይም አፈ ዕንቁ ብለው ሰይሙት ይባላል (43)

ከላይ ያለው ታሪክ ለዋናው ነጥባችን መነሻ ይሆን ዘንድ ነው ። አሁን ወደተፈለገው ሐሳብ እንዘለቅ ለዚህ ለዮሐንስ አፈወርቅ ሁለት ወዳጆች ነበሩት ። ንጉሠ አርቃድዮስ ንግሥቱቱ አውዶክስያም ይባላል ልጅ እየወለዱ ይሞትባቸዋል በምን ምክንያት ልጅ እንደግያድግ ላቸው ሲጠይቁ ደግ ሰው ክርስትና ባያነሣላችሁ ይሆናል አሏቸው ። ከዮሐንስ አፈወርቅ የበለጠ ደግ ሰው አለን ብለው ሴት ልጅ በወለዱ ጊዜ መጥተህ ክርስትና አንሳልን ብለው ላኩበት ። እርሱም ጥሪውን አክብሮ ሲሔድ በመንገድ ከእግዚአብሔር ህንድ ከተላከ መልአክ ጋር ይገናኛል ። የበቃ ነውና ሊያየው ችሎአል ። የሐንስም መልአኩን ወዴት ትሔዳለህ ብሎ ጠየቀው መልአኩም ሲመልስለት አሁን አንተ የምትሔድበትን ብላቴና ነፍሷን ከሥጋዋ ለይተህ አምጣ ብሎኝ የታዘዘኩትን ለመፈጸም ወደዚያ መሔዴ ነው ይለዋል ገናኝትና ቆየኝ ላጥምቃት ሀብተ ወልድና ስመ ክርስትና ከተሰማት በኋላ የታዘዘኩ ውን ትፈጽማለህ እስከዚያው ግን ከዚህ አትንቀሳቀስ ብሎት በስልጣን ከህነቱ ገዝቶት ሄደ መልአኩም የዮሐንስን ግዝት ጠብቆ ባለበት ቆሮ ። የሐንስ ልጅቷን አጥምቃት ረስቶት በሌላ መንገድ ተመለሰ ።

የካህናት መግረጋቸው ደግ እንደሆነ ስለሚያውቅ ያ መልአክ ወደ ላይም ወደታችም ሳይል አሥር ዓመት ከዚያው ሥፍራ ቆሞ ኖረ ። አሥር ዓመት ሲሆናት ለባል ታጩች ያጠመቅካት ብላቴና እነሆ ለአቅጣሪ ሄዋን አድርሳ ባል ልታገባ ነውና መጥተህ ባርክህ ስደዳት ብለው ለዮሐንስ አፈወርቅ ላኩበት ። እርሱም በጥሪው መሠረት የዛሬ አሥር ዓመት ልጅቷን ሊያጠምቅ ሲሔድ በሐደባት መንገድ

ሲሔድ መልአኑን ቆሞ አገኘው ። «ምነው ከዚህ ቆመሃል አለው?» መልአኑም ሲላለት «የካህናት መግረጃችሁ የከበረ ነውና መቼ ወዲያ ወዲህ ያሰኛል ቃልህን አክብራ አገተ ቆይ ካልከኝ ወዲህ ወዲያና ወዲህ ብዬ አላው ቅም» አለው ከዚያም የሐንሰ በዝገታው ራሱን ወቅሶ መልአኑን የታዘዘበትን ያደርግ ዘንድ አሰናብቶታል ። (44)

ከዚህ ታሪክ የምንረዳው ቢኖር የሥልጣን ክህነትን ክቡርነት ነው ። እንግዲህ መልአኑም ለየሐንሰ ወንጌላዊ አትሰገድልኝ ግለቱ የሐንሰ ካህን ስለነበረ ስለ ሥልጣን ክህነት ክብር ሲል በሥልጣን ክህነት እንደሚበልጠው ሊያስገነዝበው ሽቶ ነው እንጂ ኃጢአት ሆኖ ለጣኦት እንደመስገድ የሚቆጠር ሆኖ አይደለም እንዲህም ቢሆን ኖሮ ከታች ስተጠቀሱት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ብዙ ቅዱሳን ሰዎች ለመላእክት ባልሰገዱ ነበር ።

— አሪት ዘፍ. 118 : 8—9 «ሎጥ በግምባሩ ተደፍቶ ለመላእክት ለሚካኤልና ለገብርኤል እንደሰገደ ተዘግቧል ሁለቱ መላእክት ስህተት ሰርተሃል ለእኛ መስገድ ከፈጣሪ ጋር ያጣላህል አላሉትም ።

መጽ. ኢያሱ 5 : 17 «ኢያሱ ለመላእክት አለቃ ለቅዱስ ሚካኤል ሲሰገድለት ቅዱስ ሚካኤል አትሰገድልኝ ተጠንቀቅ አላለውም ። ኢያሱም ለመላእክት አለቃ ለቅዱስ ሚካኤል መስገዱም አግባብ መሆኑን አውቆ ነው እንጂ ተሳስቶ ወይም ደንግጦ አይደለም «እኔና ቤቴ እግዚአብሔርን እናመልካለን ። የምታመልኩትን ከአሁኑ ምረጠ» በግለት አምልኮቱ በአንድ እግዚአብሔር ላይ ብቻ መሆኑን አረጋግጦአል ።

— ዜና መዋዕል ቀዳ. 88 : 12 ዳዊትና ሸግግሌዎች ለመልአኑ በግምባራቸው ተደፍተው መስገዳቸው ተገልጾአል ። እንግዲህ ዳዊት ተገቢ ያልሆነ እግዚአብሔርን የሚያሳዝን ሥራ ሠራ ሊሉት ይደፍራሉ ።

— ትንቢተ ዳንኤል 2 : 12 «ዳንኤል ለቅ/ገብርኤል ሁለት ጊዜ ሰገዶለታል ። ደንግጦ እንጂ ወደ ፈቅዶ ያደረገው አይደለም የሚሉ

(44) የቅዱስ መጽሐፍ ክንፍ 210

ከሆነ ታዲያ ለምን በናቡከደናጾር ቁጣና በአንበሳቹ ጉድጓድ ትጣላለህ በተባለ ጊዜ ደንግጦ ለጣኦት አልሰገድም እግዚአብሔርን አልካደም? ዳንኤል በድንጋጤ ከአምልኮተ እግዚአብሔር የሚያወጣ ሥራ አልሠራም ቢሠራ ኖሮ በእግዚአብሔር ዘንድ ክብር ሳይሆን ውርደት በጠበቀው ነበር ። ደግሞም መላእክት ግሩምና አስደንጋጭ ግርግ እንዳለባቸው ካሙኑ ለምን አያከብሩአቸውም በፍጥረታቸው ሳንወድ በግድ ከመደፋታችን በፊት ወደን ፈቅዶን ክብራቸውን አውቀን የፀጋ ስግደት አንሰግድላቸውም? አይሱ. ሲገለጹ ብቻ ነው ሲሰገድላቸው የሚገባው አሁን ግን በሌሎች እንዴት ይሰገዳል የሚሉ ከሆነ ደግሞ እግዚአብሔርን ያምናምነው በዓይናችን ስላየነው አይደለም ነገር ግን የነበሩትን የሐዋርያትን ዓይን የእኛ ዓይን አድርገን የእነሱን እጅ የእኛ እጅ አድርገን በፍጹም ሃይማኖት እንዳየነው እንደዳሰሰነው አድርገን እናምናለን እንጂ ካላየነው በስተቀር አንሰግድለትም አናምነውም ብንል የእምነት ሰዎች አንባልም» «ሳያዩ የሚያምኑ ብጹአን ናቸው» የሐን. ወን. 8 : 22 ተባለ እንጂ አይተው ዳሰው ያሙኑ ብጹአን ናቸው አልተባለምና እኛም በብሉይ ኪዳን የነበሩ አበውን ዓይን ዓይን አድርገን የብሉይ ኪዳንን ህግና ትምህርት እንደተቀበልን እንዲዲሁም የሐዋርያትን ዓይን ዓይናችን አድርገን ሐዲስ ኪዳንን አምነን እንደተቀበልን ሁሉ የቀደሙት ቅዱሳን አበው በተገለጹላቸው ጊዜ ለቅዱሳን መላእክት እንደ ሰገዱላቸው የጸጋ ስግደት መስገድም ተገቢ መሆኑን ስላስረዱን መላእክትን በዓይነ ሥጋችን ባናያቸውም መኖራቸው ግን የማይታዩ ሐቅ ስለሆነ የፀጋ ስግደት በሰዕላቸው ፊትም ሆነ በስግታቸው በታነፀ ቤተክርስቲያን ሂደን በመንፈስ (በእምነት) እንሰግድላቸዋለን «እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈስ ሲሰግዱለት ይገባል» የሐን. ወን. 9 : 28 እንደተባለው ሁሉ «የእግዚአብሔር መናፍስት» ራዕይ 9 : 2 ተብለው ለተጠሩት መላእክትም በመንፈስ (በእምነት) የፀጋ ስግደት እንሰግድላቸዋለን። ተገልጻላቸው በነበረ ጊዜ የሰገዱላቸው ቅዱሳን አበው ያገኙትን ጸጋ እኛም እናገኘዋለን ። እምነት ይበልጥ ፀጋን የሚያሰጠው ሳያዩ ሲያምኑና ሲታሙኑ ነው ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መልአክ (ሚካኤል) ነው ?

በመሠረቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምሥጋና ይግባውና የመላእክት ፈጣሪ እንጂ ከመላእክት ጋር የሚደመር ፍጡር አይደለም ። ሰይጣን ያደረገባቸው ሰዎች ግን የባሕርይ አምላክ የሆነውን

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሚካኤል ጋር አንድ አድርገው ሲናገሩ ይሰማሉ ። እንዲህ ዓይነት ከሙጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሆነ ትምህርት የሚያስተምሩት አርዮሳውያን ናቸው ።

አርዮሳውያን ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸው ትምህርት ከዚህ እንደሚከተለው ባጭሩ ተገልጿል ።

ክርስቶስ ሰው ከሆኑ በፊት (Prehuman State)

በዋችታወር ሶሳይቲ እምነት ክርስቶስ (ሚካኤል) የወጅ መሪያው የይሖዋ ፍጡር ነው ። ይህንንም እምነታቸውን እንዲህ ሲሉ ይገልጡ ታል «ኢየሱስ ወደ ምድር ከሚመጣቱ በፊት ሆኖ ላይክት ያላቸው አይነት ሙንፈሳዊ አካል ነበረው» (45)

በእነሱ እምነት እንግዲህ ከሥጋዊ በፊት ፍጹም ሙሉ አካል ነበረ ማለት ነው ። ሚካኤል በሚል ስም ይታወቅ ነበር ይላሉ ። በይሁዳ ግሪ ፩ ፡ ፯ ላይ ስለ ሙሴ ሥጋ የተከራከረው ሙሉ አካል ሚካኤል ክርስቶስ ነው ለይሖዋ ታዛዥ ሆኖ ይላሉ ።

ሰው በሆነ ጊዜ (The Hman State) የክርስቶስን ሰው መሆን ሲናገሩ «ይሖዋ የልጁን ሕይወት ከሰማይ ወስዶ በማርያም ማህፀን ወስጥ አስቀመጠው ። ሌሎች ልጆች በእናታቸው ማህፀን እንደሚያደጉ ሁሉ ኢየሱስም በማርያም ማህፀን ወስጥ ማደግ ጀመረ (46) በማለት ሚካኤል በሚል ስም ይጠራ የነበረው ሙሉ አካልን ይሖዋ ሰው እንዲሆን እንደወሰነና ከሙሉ አካል አዋርዶ ሰው እንዳደረገው ያስተምራሉ ።

ስለዚህ ክርስቶስ ምንም እንኳን የይሖዋ ቃል ተብሎ ቢጠራም ከይሖዋ ጋር በፍጹም የተካከለ አይደለም ። ነገር ግን ለአምላክ ታዛዥ በመሆኑ የተነሣ የፀጋ አምላክ አድርጎታል ይላሉ ። ሰው ሆኖ በምድር ላይ በኖረበት ጊዜ ሙንፈሳዊ ሰው (Spirit Person) አልነበረም ሰው ብቻ ነበረ ሲወለድም ፍጹም ሰዎች ፍጡር ሆኖ ነው ልክ እንደ ሙጅ መሪያው ፍጡር እንደ አዳም ይላሉ ።

(43) ታላቁን አስተማሪ ማዳመጥ ገጽ 172
(44) ታላቁን አስተማሪ ማዳመጥ ገጽ 24

ከሥጋዊ በኋላ (The Posthuman) ፣ይሖዋ ክርስቶስን ከሞት ባሳነሰው ጊዜ ታላቅ ኃይል መንፈሳዊ አድርጎ ነበር ያስነሳው በተነሳ በትም ወቅት በሥጋው ሳይሆን በማይታይ መንፈሳዊ አካል ነው ይላሉ ሥጋውን ስለየው ለሚለው ጥያቄ መልስ ሲሰጡ ደግሞ እንደ ሙሴ ሥጋ ይሖዋ በፈለገው መንገድና ሁኔታ በአንድ ቦታ አስቀምጦ ታል ። ፍብርፎርድ የተባለው የዋችታወር ሶሳይቲ ሁለተኛው ፕሬዘ ዳንት ደግሞ ስለ ክርስቶስ ሥጋ ሲናገር «ለወደፊቱ በምትመሠረተው (በ1000 ዓመት) ማለት ነው የምድር አገዛዝ ለተመረጡ ሰዎች በኤግዚ ቢሽንንት ይታያል ብሏል (47)

አርዮሳውያን ስለ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን እምነት ባጭሩ ስንገልጸው

መልአክ — ሰው — መልአክ በሦስቱ መካከል ምንም ዓይነት ግንኙነት የለም መጀመሪያ መልአክ ነበረ ቀጥሎ በይሖዋ ትዕዛዝ ፍጹም ተዋርዶ ሰው ሆነ መልአክነቱን አጥቶ ቀጥሎም ታዛዥ በመሆኑ ከበፊቱ መንፈሳዊ ፍጡርነቱ የበለጠ ክብር አግኝቶ ልዩ ሙሉ አካል ለወደፊቱ ለምትመሠረተው አዲሲቱ ዓለም ንጉስ ይሆን ዘንድ የታወቀ ሙሉ አካል ሆነ ።

ከላይ የተጠቀሰው የአርዮሳውያን ትምህርት ፍጹም ከሙጽሐፍ ቅዱስ የራቀ ኢክርስቲያናዊ ትምህርት ነው ።

ዳውሎስ ወገኖቹ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ምን ብለን እንመ ነው ሙሉ አካል ነው ብለን እንመነው ባሉት ጊዜ ስለ ጌታችን ማንነት ሲያስረዳ «ከሆነ ጀምሮ ከመላእክቱ ማንን አለው አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድኩህ ዳግመኛም አለ እኔ ከባት እሆነዋለሁ እሱም ልጄ ይሆነኛል ። ዕብ ፩ ፡ ፮ ብሎ ጌታችን ከመላእክት የተለየ መሆኑን ካስረዳ በኋላ ስለ ጌታችን ሲናገር ደግሞ «ዳግመኛ በኩርን ወደ ዓለም በሰደደው ጊዜ የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉ ይሰግዱለታል» ብሎ መላእክት ሁሉ የሚሰግዱለት የሚንበረከቱለት እንደሆነ ገልጿል ።

(47) The Harp. of God P. 173

የመላእክት ፈጣሪ መሆኑን ሲገልጽ «ስለ መላ እክቱም አለ መላእክት ቱን ነፋሳት የሚላኩትንም የእሳት ነበልባል የሚያደርጋቸው» ይልና ስለ ጌታ መልእክ አለመሆን ሲያስረዳ ደግሞ «ስለ ልጁ ግን አለ ጌታ ሆይ ዙፋንህ ለዘላለም ነው የሮንግሥትህ በትር የጽድቅ በትር ነው» ብሎአል ። ስለ ፈጣሪነቱም ሲገልጽ «ዳግመኛም እንዲህ አለ አቤቱ አንተ አስቀድሞ ምድርን ፈጠርክ ሰማያትም የእጆቻህ ሥራ ናቸው» በማለት «እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ» ከሚለው ጋር አቆራኝቶ ነገራቸው «እነሱ ያልፋሉ አንተ ግን ትኖራለህ ሁሉ እንደ ልብስ ያረጃል (ፍጡር ናቸውና) እንደ መጋረጃም ትጠቀሳቸዋለህ ይለው ጣሉም አንተ ግን መቼም መቼ አንተ ነህ (ከእግዚአብሔርነቱ ተለውጦ እንደማያውቅ ሲናገር ነው) ዘመንህም የማይፈጸም ነው ። ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ማንን አለው? በቀኘ ተቀመጥ? ማንንም አላለም ብሎ መልእክት ነው ለሚሉት የማያውላዳ ፍልስ ሰጥቶአል ዕብ ፩፣ ፮—፲፬ ።

ደግሞም ጳውሎስ የክርስቶስንና የሚካኤልን አንድ አለመሆን ሲያስረዳን «ጌታችን ከሰማይ ይወርዳል በሊቀ መላእክት ቃል በእግዚአብሔር ለክት ድምጽም ያዝዛል» ፩ኛ ተሰሎንቄ ፬፣ ፲፯ ። ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚካኤል ጌታ ፈጣሪ እንደሆነና ሚካኤልም የእሱ ታዛዥ መሆኑን ገልጾአል ።

በዮሐንስ ራዕይ ፲፪፣ ፩—፲፯ ። ባለው ላይ የጌታችንና የሚካኤልን ልዩነት ግልጽ ሆኖ ሰፍሯል ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ነው ። ስለ ሁላችን ኃጢአት ሲል የሰውን ሥጋ ተዋህዶ በቀራንዮ አደባባይ የተሰቀለ የሞተ ሞትን ድል አድርጎ የተነሣ የባህርይ አምላክ ነው (48)

(48) ኢሳ 45፣ 20—24 ትን ሆሴ 13፣ 4 ቲቶ 2፣ 12—13 ሐዋ 4፣ 12 ሉቃ 2፣ 11 ትን ኢሳ 9፣ 6 ራእይ 1፣ 8, ራእይ 22፣ 12 ኢሳ 40፣ 10 የሐዋ ሥራ 1፣ 9 መዝ 46 (47)፣ 5 መዝ 49 (50)፣ 2 ዮሐ ወን 1፣ 1 ሮሜ 1፣ 5 1ኛ ዮሐ 1፣ 5፣ 20—21

ማ ጠ ቃ ሰ ያ

- ቅዱሳን መላእክት የተፈጠሩት በዕለተ እሁድ ነው መዝ ፻፵፰፣ ፪—፮ ።
- መላእክት ለምሕረትና ለመጻገት ይላካሉ ። በአማላጅነታቸው ለሚተማመኑት ሰዎችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ያማልዳሉ ።
- መላእክት አያገቡም አይጋቡም ማቴ ፳፪፣ ፴ ።
- መላእክት ረቂቃን አካላት ናቸው ።
- ሊቃነ መላእክት ሰባት ናቸው ራዕይ ፬፣ ፯